

neralconsul i Choleratiden med den største Humanitet og Liberalitet er imødekommen de Reisende, som herfra vilde til Sverrig, og har beregnet langt mindre for Sundhedspassene, end han efter sit Lands Lovgivning var berettiget til, saa at man fra dansk Side vist ingen Grund har til at føre nogensomhelst Anseelse i denne Henseende. Naar den høitagtede Finanzminister i sit Foredrag har yttret, at Quarantainecommissionerne ere for Intet at regne i Sammenligning med Sundhedscollegiet, da skal jeg tillade mig at fremhæve, at Sundhedscollegiet kun har bedømt denne Sag fra den ene Side, nemlig med Hensyn til Indlandet, hvorimod det aldeles ikke har givet sig af med at bedømme Danmarks Forhold til de østfælske Magter. Derimod vilde det upaatvivleligt have været Quarantainecommissionernes Pligt ogsaa at berøre denne Side af Sagen, og, saa høit man endogsaa maa sætte Sundhedscollegiet, skønner jeg dog ikke, at der derfor er nogen Grund til at nedsette Quarantainecommissionerne.

Naar den høitagtede Finanzminister foreholder Thinget, at, dersom man vil forkaste denne Lov, vil Regeringen see sig nødsaget til i næste Session at forelægge et Lovforslag om Bevilgelsen af en 30—40,000 Rbd. til en Contumatsanstalt, saa maa jeg udtale, at jeg ikke paa Grund deraf kan forandre min Anskuelse. Man har dog i en Række af Aar hjulpet sig uden en saa kostbar Contumatsanstalt, og man vilde uden Tvivl ogsaa i Fremtiden kunne gjøre det paa samme Måde som hidtil, naar de fornødne Forholdsregler i denne Anledning blive truffene. Jeg erkender fuldt vel de store Vanskeligheder, der ere ved at drage en Gordon i et af Hertugdømmerne; men jeg kan ikke erkende, at en saadan Gordon ikke kan drages, naar forøvrigt Lovgivningen maatte gjøre en saadan nødvendig. De nærværende Foranstaltninger ere vistnok ikke uselskable, og det er jo vanskeligt at bevise, at de have udeholdt Choleraen; men jeg tillader mig dog at antage, at de ikke ere saa gode, og at der, ifølge min Overbevisning, er Meget, der taler for, at de virkelig hidtil have været tilstrækkelige til at forebygge, at Choleraen er bleven indført her i Landet søværts fra. Naar

den høitagtede Finanzminister har fremhævet, at jeg skulde have sammenblandet Sagen eller de forskellige Synspunkter, hvorfra den burde sees, da maa jeg tillade mig at bemærke, at, er det Tilfældet, da kan jeg paaberaabe mig den høitagtede Finanzministers Autoritet; thi i den Skrivelse af 9de April 1851 fra Finanzministeriet til Udenrigsministeriet, hvori Grundtrækkene til den paatænkte nye Quarantainelovgivning ere dragne, ere Grundtrækkene givne saavel for den orientalske Pest, som for den gule Feber og den asiatiskke Cholera, og jeg skulde derfor troe, at, naar man udbeder sig fremmede Magters Mening angaaende vor Quarantainelovgivning med Hensyn til Choleraen, saa vedkommer Sagen dog virkelig i en vis Henseende de diplomatiskke Forhandlinger. Jeg troer iøvrigt, at jeg har behandlet Sagen fra dens tvende Hovedsynspunkter, nemlig forsaavidt angaaer den offentlige Sundhedstilstand her i Landet for sig og med Hensyn til Danmarks Forhold og Forpligtelser til andre søfarende Stater for sig. Naar det er bemærket, at der kan træffe Tilfælde med Skibe, der passere de danske Farvande, ifølge hvilke de have havt Communication, der muligens burde paadrage dem Quarantaine, dersom det var de danske Quarantaineautoriteter bekendt, at de havde havt en saadan Communication, saa maa jeg fremhæve, at alle Skibe, der passere de danske Farvande, og som komme i nogen Berørelse med de danske Quarantaineautoriteter, examineres overeensstemmende med Anordningerne, og ogsaa angaaende det Punkt, hvorvidt de have havt Communication med noget andet Skib; de ere under et overordentlig strengt Straffean svar forpligtede til at forklare Sandheden, og deres Forklaringer blive overeensstemmende med Lovgivningen lagte til Grund for Quarantainecommissionernes Beslutninger; saa at jeg i saa Henseende ikke kan antage, at der lettelig har fundet Communicationer Sted, som burde indvirke paa Commissionernes Beslutninger, uden at saadanne Communicationer ere komne til Commissionernes Kundskab. Den høitagtede Minister yttret, at det i Særdeleshed er hestingoransk Hensyn, som jeg forsægter under nærværende Sag. Ja, det er fuldkommen i